

kakor mi Avstrijanci? — In glejte, naenkrat jih je minila vsa neporednost in resno so priznale: „Da, to je res, ves svet nima tacega vladarja!“ Oj kako zmago- nosno sem povzdignila glavico in radostno poslušala lepe črtice iz življenja našega vladarja, katerih so one, Nemke v inozemstvu, vedele še več kot jaz!

In kadar se bliža kak spominski dan v življenju našega ljubljenega vladarja, mi odmevajo v ušesih in srcu še vedno tiste besede: „Ves svet nima tacega vladarja!“

—la.

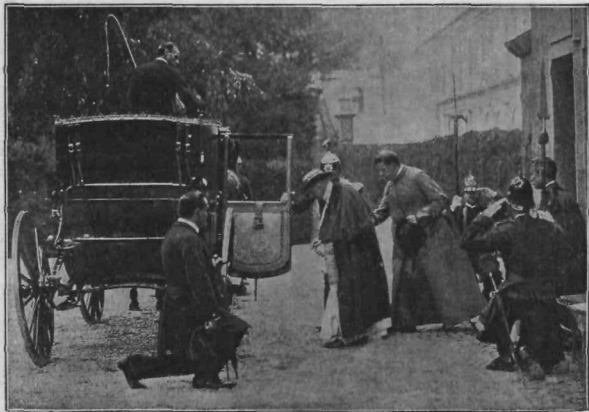
Leon XIII.

Da je danes naš prvi članek: „Cvetlice iz rajskega vrta“ posebej odločen svetemu Očetu Leonu XIII., je tale vzrok: V tem mesecu je god sv. Očeta, ker je 17. avgusta sv. Joahim. Letošnji god vrhovnega poglavarja svete cerkve ima pa večji pomen, kakor vsi njegovi poprejšnji, ker je letos petindvajsetletnica njegovega vrhovnega vladanja. Zato se ga svečanostno spominjata tudi „Vrtec“ in „Angelček“.

Kajne, ljubi otroci, vi se radi ozirate v prihod- njost in večkrat jako skrbno premišljate, kako in kaj še pride. Marsikateri si, kakor pravijo, v zraku daljne prihodnjosti zgradi tudi kak lep gradiček. Glejte, enako pa se ozirajo stari ljudje nazaj — na preteklost in se spominjajo z veseljem, ali pa tudi z žalostjo, tega, kar so doživeli . . .

Nobeden izmed zdaj živečih ljudi na svetu pa nima tako imenitnih dni za seboj, torej tudi ne tako veličastnih spominov, kakor naš sveti Oče Leon XIII. Kamorkoli se ozrè sivolasi častitljivi starček, vse ga lahko napolnjuje z zadovoljstvom, z veseljem, s po- nosom!

Sv. Oče Leon XIII. se odpeljejo na izprehod po vrtu.

Kako lepa in srečna so bila njegova detinska leta! Kako radostno se lahko spominja svojih dijaških let! S koliko hvaležnostjo se lahko ozira na brezštevna dobra dela, ki jih je izvršil kot mašnik, škof, kardinal in papež!

V svojem dolgem življenju šteje mnogo veselih in svečanostnih praznikov. Obhajal je na veselje vesoljnega katoliškega sveta leta 1888. zlato mašo na novega leta dan; leta 1898. demantno mašo; leta 1893. petdesetletnico svojega škofovstva in prihodnje leto, ako Bog dá, obhaja tudi petdesetletnico svojega kardinalskega dostojanstva. Letos pa se s sv. Očetom raduje ves svet, ker obhaja petindvajsetletnico papeštva. Le samo sv. Peter in Pij IX. izmed vseh dosedanjih papežev sta na papeškem prestolu doživela petindvajsetletnico. Torej smemo imenovati Leona XIII. — tretji listič preslavne triperesne deteljice! Pač nas je naganjalo srce, da bi pridnim „Angelčkovim“ čitateljčkom napisali obširni življenjepis, a premislili smo se, zlasti zato, ker že imamo lepe opise vzornega življenja in delovanja našega slavnega papeža: V „Zgledih bogoljubnih otrok“ je pisal Alojzij Stroj, v „Angeljčka“ I. tečaju je priobčil življenjepis Leona XIII. g. kanonik Andr. Kalan in ravnokar je izdalo tudi „katol. društvo detoljubov“ sličen življenjepis. Torej: vzemite in berite!

Jaz pa Francek sem od lokve.

Jaz pa Francek sem od lokve,
Mnogokaj na pamet vem;
Rad rožice, sladke smokve,
In če so, bonbončke jem.

Stric mi dejo radoveden:
„Koliko je pač Bogov?“
Jaz jim rečem: „striček, eden!“
Stric mi dajo novec nov.

Zadovoljni stric še niso —
Pa rekó: „A šest resnic?“
Jaz ugibljem, rečem: „tri so!“
Smejejo na to se stric.

Jaz pa se zravnám pokonci
V kotu z muco — dr-dr-mav.
Sok se kuha tamkaj v lonci—
Ej čegav bo li, čegav?

Vneslav.

